

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XI. Quod Tyrannus Sanctum Dei mordaciter excipiens, tradidit suis
puniendum, & de fuga comitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

constantia, spei, & orationis opera, subornauit, ita ut stu-
por discipulos inuaderet, tantum quod Pontificem gra-
uaret. Igitur circiter horam diei tertiam celebrante illo
canonicos hymnos, & debitum officium sub sanctarum
testimonio RELIQUIARVM soluente, iuuenis praefa-
tus superueniens praecipitium cordis vesano tumultu de-
signauit, nam multitudinis arma collisa, minaciter in-
quirir nomen Pontificis, comitatu eius magnum pauorem
incussit. Vnde festina trepidatione, sicut fit, ad hostium
domus occurrentes, postquam habitum furoris & turbam
cognouerunt, illum hae inimica intendere timidi praen-
nuntiabant. Quorum ille paori ex arcano solidae spei
retulit orsa, dicens: aduentum eorum non afferre sibi ti-
morem per quem & molestia pereat, & gaudia sine fine
succedant. dolorem corporis, qui momento pertransit
esse breuem, & poenam, quae vitam perennem affert ef-
seleuem. Discrimen est, inquit, paruum, mortis huius
hora, quam bonae fidei pectus dum patienter excipit a ter-
nitatis desiderio transilit. Vnde videndum est ne nos ti-
mor stangulet ante quam timoris causa conueniat; cui
si manus dantur, periculosius punit, quam interemptor.
Hic etenim ex aduersa militia tetricus pariter & turpissi-
mus profigitor; quem ille ceperit, antea moritur quam
puniatur. Moritur, inquam, non solum turpiter, verum
infeliciter, quia & sponte simul & sine spe tollitur. Qui
enim diuersa pati pro iustitia diffidit, & sine fide moritur
& sine fine punitur.

XL

Hae eo prosequente funestus irrupit Iuuenis, & ut in
ea domo lapis iacuit, super eum baculo inclinis stans, addu-
ci sibi beatum Emmeramum turbulenter proclamat. Quo
adducto ardentibus & oculis & animis exceptum morda-
citer

Math. 26.

furore laxabat. baculumq; , quem manu gestabat, tantū patris in pectus impegit, & non reueritus templo Domini funestas iniicere manus, socios nefandis instigat vocibus, quatenus vinculatum deformiter traherent. Factumq; est sic, vt assentatio semper decliuem tyrannis impetum facit, vt à militibus illico vallatus, & religionis vestibus exutus, in hospitio ipsorum super scalam funibus stringeretur. Hoc ausu tam scelerato perterriti comites sancti viri, diffugiunt. exempli maioris imagine, propheticum implentes præfatum, quo dicitur: Percute pastorem, & dispergentur oves gregis. Pretiosus autem Christi Martyr, olim deuotam animam oblatum iri Deo perpendens, quanto arctiori discrimine confligendum sibi cognouit, tanto attentiori sollicitudine, ad victoriæ suæ duces Christum se contulit, foris patientia, precibus intus armatus, toto videlicet spiritu illi inhærens, cuius amor animum deliniret, dum crudelis pœna corpus laniaret.

XII.

Interea quinque carnificibus ad secandum membra-
tim atq; articulatum tanti sacerdotis corpusculum, vt be-
stialem tyranni animum multiplici vulnere pascerent, ele-
ctis, diuisa est sententia tortorum. Quippe duo ex ipsis,
detestantes tam crudele officium, veniam postulabant, ne
pro illo facinore puniret eos iustitia, ad quod non volun-
tas, sed Domini sui cogeret sæuitia; Cæteri verò vana pro
veris æstimantes, Manus, inquit, impudicè mulieribus
inertas, ad deterrenda incestorum facinora præcidi oportet.
Itaque digitorum articulos vulneribus numerant,
& simul nata diuidunt, per tempora morti moras facien-
tes, vt amarior per tormenta veniret. Sed cur mora-
tur hîc facundia, vbi locus est voci suspirijs interclusæ,
non compositionis arte depictæ? Ergo pedibus & manibus
abscis-